

ՏԱՂ ԳԱՐՆԱՆ ԱԶՆԻՎ Է

Ահա եղև պայծառ գարուն,
Հոտըն բուրեաց անուշ վարդուն,
Ձայնըն քաղցրիկ գայր պլպուլուն,
Եւ եղանակըն հաւերուն:

Ծաղկանց դաշտերըն գունըզգուն,
Սըփռին տերևքըն ծառերուն,
Յորդորեցան ջուրք գետերուն,
Լողան ձրկունք ի մէջ ծովուն:

Տերև սըփռին առաւօտուն,
Յօղն ի վերայ իջեալ յամպոյն,
Նա ես պլլպուլն ի քո սիրուն
Եմ քան զալիդ ի մէջ ծովուն:

Պլլպուլ նըստեալ վերայ վարդին,
Եղանակէր նա քաղցրագուն՝
Առաւօտէ մինչ իրիկուն.
Խն էր եղել վասըն հոտուն:

Աղաղակէր պլլպուլն ի վարդն.
- Առանց քեզ յո՞նց ելնում ի հուն.
Հանց քաղեցիր զշունչս ու հոգիս՝
Այլ չի մնաց երեսս գուն:

Հանց ողորմուկ ի վարդն ասաց.
- Իմ լուսատու արևըն դու,
Աստղըն զօհալ և մուշտարի,
Շամս ու դամարի իմ թաճըս դու:

Տպագիտն և շափիւղայ,
Ակըն սուտակ և շիկագուն,
Դու ես քաղաք Չինումաչին,
Մարդիկ ի քեզ յուշ կու մըտնուն:

Եկայք մանկունք ի պաղչանին,
Ծաղկունքըն ի մէջ վըրբան զարնունք,
Ղումրին երգէ մեզ եղանակ՝
Թ'այսօր եղև պայծառ գարուն:

Այսօր մարդիկ ուրախանան,
Որտեղ ընկեր ունին սիրուն,
Նոքա ի սեր մեր ժողովին,
Քաղցրիկ խըմեն յանուշ գինուն:

Չինարըն ու նունուֆարըն,
Նարգիզ ծաղիկըն խայտագոյն,
Մուրտըն, շուշան ու բրաբիոն
Եւ ըռահանն խիստ սիրուն:

Ծաղկունք սրփոին հարիւր հազար,
Կանաչ, կարմիր և գունըզգուն,
Թըռչունք ի յողըս վերանան.
Որինեն զաստուածն ամենեցուն:

ԱՅՍՕՐ ԵՂԵՒ ՊԱՅԾԱՌ ԳԱՐՈՒՆ, ՑՆԾԱՆ ԾԱՂԿՈՒՆՔ ԵՒ ՅՈՐՊՈՐԻՆ

Այսօր եղև պայծառ գարուն, ցնծան ծաղկունք և յորպորին.
Հագնին ցեղս ի ցեղաց՝ մանդրուն հաւերն ի հաւ խօսին.
Ի վերայ լերանց բարձրանց գոյնըզգոյնով ծաղկունք սփոին,
Ծածկեն զերեսս երկրի, ըզլենն ըզդաշտ ու զբաղչանին:
Են գեղեցիկ փետուր հագել՝ փոքրիկ հաւերն ի ծաղկոցնին,
Ու հազար դասս դասով՝ քաղցրաձայնեն զանլըռելին.
Հարբել են յանուշ հոտոյն, ու նստել են ի վերայ ծաղկին,
Զի ի սիրու են ստեղծած՝ սեր կա յիրենք՝ որ կու խօսին: